

Til duften af brottsjösild for 25. gang

En tradition i reprise – men nu prikker det i ørerne hos gnisterne...

JULEKALAS

Af Erik Brandt-Jensen

Så... Nu igen... vil andre søværts orienterede med andet end streger og prikker i ørerne (ikke nødvendigvis til pyntegenstande) sikkert tænke, når Logbogen kan fortælle, at et hold ex-telegrafister har spist julefrokost i Svendborg...

What else is new?, som julemanden sagde, da han så, at skorstenen på den gamle slægtsgård var skiftet ud med et solcelleanlæg.

Og i en tid, hvor smarte, men aldeles upersonlige og ukollegiale satellitforbindelser har (V)sat både kort-, mellem- og langbølge-trakaserierne til vægs for længst, kan man måske fristes til at spørge, om ikke tiden var løbet fra sammenrendet af gamle kollegaer udi æteren...

Nej, nej og atter nej! Eller...?

Men nej! Dels er gnisterne der altså stadigvæk, dels er Marthastuen på Restaurant Børsen der jo også. Og så længe man kan fremvise rene negle og forlige sig med, at Brottsjösilden stadigvæk ikke smager, som vor mor aldrig lavede den. Så varer traditionen ved.

Og juletraditioner skal der altså være plads til, og eftersom Logbogen nu i mangfoldige år frofast har fået tilsendt et par fotos og

små epistler om de gamle DFDS-telegrafisters opmarch på Marthastuen i Svendborg, og da det i år faktisk var 25. gang, at man samledes under – om ikke fanerne, så våbenskjoldet – ja, så skal der naturligvis levnes plads til en

udskænkning mere. En O. P. Andersen naturligvis...

Ny hovmester

Og våbenskjold... det var der rent faktisk blevet lavet et af i anledningen, som Logbogens hjemmelsmand

Jan Preisler kan berette. Han kan så også fortælle, at traditionen måske og trods alt er ved at få et lille knæk, idet den mangeårige og særdeles nidkære neglegterforsker og Marthastue-hovmester Launy Lindahl snart vil overlade det

overordnede ansvar for både restaurant og den særlige stuegang til sin datter.

Og så var fremmødet måske heller ikke helt på toppen i år. Jo, ganske sikkert, for så vidt angår humør og løgnehistorier fra første-

Nok se det store Martha-frokostbord, men ikke røre – før den strikse hovmester har beset negle (og rødder) vel an. Og godkendt dem vel at mærke. Bemærk jubilæumsskjoldet i baggrunden.

beretter Marie Finne og flok, men antallet... 25 år er trods alt lang tid, og årene, siden dengang DFDS og de andre rederier stoppede med at få poetiske, men økonomisk uansvarlige (og det går da slet ikke an anno 2013 / 2014-stykker), telegrammer hjem om, at juniregn skaber udbredt morgentåge, er ikke gået helt upåagtet hen – heller ikke blandt de trofaste marthagister.

Jan Preisler kan endda berette, at man under frokosten – eller var det måske desserten – direkte opfordrede et af foreningens lidt yngre (og stadig arbejdsduelige) tidligere DFDS-trofaste medlemmer til at søge ind hos selveste LYRA, der jo stadigvæk er virksom. Men som engang var enhver sejlene telegrafists strengeste neglere, når prikkerne ikke blandede sig retvist med stregerne... Nå, men: Skål og skibe være med det...

Og: _ _ _ _ _

FOTO: JAN PREISLER

